

НЕДЕЉА СВЕТОГ АПОСТОЛА ТОМЕ

У другу недељу после Пасхе (или Васкрса), то јест у ону која следи након Васкрса и носи назив "Недеља Антипасхе", спомиње се "Додир светог славног апостола Томе". Ту је одмах дата примедба да се "у овој другој недељи Антипасхе не пева васкрсно, него све празника". У тај осми дан по Васкрсењу Господа спомиње се како се Господ јавио Својим ученицима сабраним заједно, овога пута са Томом, и како је дао Томи, који је сумњао у Његово васкрсење, да додирне Његове ране, на шта Га је Тома, поверовавши, исповедно као свог Господа и Бога, док је Господ назвао блаженим оне који нису видели, а поверовали су. "Антипасха" значи "уместо Пасхе", јер је то први недељни дан у читавој години када се поново празнује догађај Васкрсења Христовог. Овај дан се такође назива "Недељом обновљења", "Недељом новом", јер после Васкрса први пут понавља и као да "обнавља" велики празник Васкрсења.

За Томину недељу у понедељак, служи се, не по Типику него по благочестивом обичају, помињање упокојених које се у руском народу зове "Радоњица" а код нас Срба тзв. "Побусани понедељак". У Типику за тај нису одређене никакве посебне молитве за упокојене, а помињање се обавља зато што се у Томину недељу сећамо, између осталог, силаска Христовог у ад, док од понедељка Томине седмице Типик поново дозвољава служење парастоса упокојенима. Тога дана служе се парастоси на гробљима, чиме живи као да честитају својим упокојеним сродницима и ближњима радосни празник Васкрсења Христовог. На парастосима и сахранама на гробљу све до оданија Васкрса уместо "Свјатиј Боже" пева се "Христос воскрес". (Архиепископ Аверкије Таушев)

О.ПРОЛОГ 13.АПРИЛ СОЗЕРЦАЊЕ

Да созерцавам васкрслог Господа Исуса, и то:

1. како се због Томе, тренутно јединог неверног међу ученицима, поново јавља у Свом прослављеном телу;

2. како Тома својим прстима опипа ожиљке рана на пречистом телу Господњем, и поверова.

О.ПРОЛОГ 13.АПРИЛ БЕСЕДА о Томином опиту

Господ мој и Бог мој! (Јов. 20, 28)

Кад је апостол Тома опипао ране Господа Исуса он је узвикнуо: Господ мој и Бог мој! **Кад** је Марија Магдалена чула глас Васкрслог она је у души узвикнула: Господ мој и Бог мој! **Кад** је Савле видео светлост и чуо речи Васкрслог, он је признао: Господ мој и Бог мој! **Кад** су незнабошци с дивљењем гледали како безбројни мученици радосно подносе муке и питали их ко је тај Христос, сваки је одговарао: Господ мој и Бог мој! **Кад** су се ругачи ругали војскама испосника и питали их, ко је тај рад кога они налажу на себе тежак подвиг, сви су имали један одговор: Господ мој и Бог мој! **Кад** су се подсмевачи подсмевали девојкама, које се заветоваху девствовати, и питали их, ко је тај рад кога се оне одричу брака, све су имале један одговор: Господ мој и Бог мој! **Кад** су среброљубци с чуђењем питали многе богаташе, ко је тај рад кога раздају своје богатство и постају сиромаси, сви су они одговарали једно и исто: Господ мој и Бог мој!

Неки Га видеше и рекоше: Господ мој и Бог мој! Неки Га само чуше и рекоше: Господ мој и Бог мој! Неки Га опипаше и рекоше: Господ мој и Бог мој! Неки Га опазише у ткиву догађаја и у судбама народа и рекоше: Господ мој и Бог мој! Неки осетише присуство Његово у животу своме и узвикнуше: Господ мој и Бог мој! Неки Га распознаше по неком знамењу, на себи или на другима, и узвикнуше: Господ мој и Бог мој! А неки пак само чуше о Њему од других, и повероваше, и узвикнуше: Господ мој и Бог мој! Ваистину, ови последњи су најблаженији! Узвикнимо и ми сви од свега срца, ма како да смо дошли до познања Њега или до сазнања о Њему: Господ мој и Бог мој! Теби слава и хвала вавек. Амин.